

Nico Bohlmeijer werd geboren op 27 november 1923. Hij was scout voor de oorlog. Zijn vader, die journalist was, overleed in 1942 aan longkanker.

Tijdens de oorlog stond Nico op het punt om met zijn broer Pieter Alexander Bohlmeijer onder te duiken, omdat beide een oproep voor tewerkstelling in Duitsland hadden ontvangen.

Dominee van de Weg bracht echter zeven Joodse onderduikers onder bij hun moeder in het ouderlijk huis in Bussum. "Onze wijkdominee vroeg in de loop van 1942 of we zeven Joden in huis wilden nemen. Natuurlijk, zei mijn moeder, en een paar dagen later kwamen ze, ieder met één tas. Opeens was ons huis gevuld met een mengeling van verwondering, angst en zwijgzaamheid. Het is een wonder dat ze nooit werden gevonden. Er vonden twee razzia's plaats. Bij de tweede werden we totaal verrast. Alle onderduikers zaten nog gewoon in de huiskamer. De tijd ontbrak om zich te verstoppen op de zolder. Mijn moeder bleef echter ontspannen en onverschrokken voor de huiskamerdeur staan oog in oog met de Duitse commandant, terwijl de soldaten het huis doorzochten. Na twintig minuten vertrokken ze naar de volgende straat. Mijn moeder ging weer gewoon aan het werk, maar ik zal de zucht van verlichting die het huis vulde nooit vergeten.

De aanwezigheid van de Joden in huis maakte dat Nico en Pieter niet konden onderduiken, toen we de brieven voor tewerkstelling in Duitsland ontvingen. We wisten al enige tijd dat ze zouden komen en dat we moesten gaan. Nico werd uitgezonden naar de omgeving van Hannover en Pieter naar Saarbrücken in het Sauerland. Nico probeerde nog via Frankrijk, Spanje en Portugal te vluchten naar Engeland om in dienst te gaan bij de RAF. Hij werd gepakt in Frankrijk en op transport gezet naar Noord-Duitsland. 'Maar ik heb wel mooi een deel van de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella gelopen', zei hij later. De broers en de Joodse onderduikers overleefden de oorlog.

Meer informatie

[Predikanten die Joden hielpen VII \(vu.nl\)](http://vu.nl)